

Melancoliile toamnei, neliniștea vânturilor reci, stacojiul sau ruginiul frunzelor, tristețea structurală a unui anotimp care vorbește despre sfârșituri... se estompează inevitabil odată cu emoția și larma începutului de an școlar. Septembrie înseamnă paradoxal un timp inaugural, reluarea unui ciclu educațional, zodia unui început de poveste, de drum prin anii de școală, prin cercurile concentrice ale împlinirii sinelui, ale educației, ale desăvârșirii. Septembrie adună și vibrația unei întregi comunități care știe că timpul nostru efemer se măsoară și se salvează prin visele, idealurile și, mai ales, împlinirile copiilor noștri.

Spațiul fundamental al devenirii intelectuale, morale, umane în general, școala înseamnă cunoaștere, explorare în labirintul științei, mirare în lumea fascinantă a artelor, căutarea unor răspunsuri la întrebări nesfârșite, descoperirea unor vocații, dar și a unor modele de viață și profesie. Să ne amintim că "arta supremă a profesorului este de a trezi bucuria exprimării creatoare și bucuria cunoașterii" (A. Einstein) și că "a preda bine înseamnă a deștepta îndoile în sufletul elevului, a-l antrena întru disidență" (George Steiner). Să-i învățăm, astfel, pe tineri ce înseamnă îndoiala, interogația, gândirea critică, asumarea responsabilă a unui rol social...

Cu o tinerețe sufletească miraculoasă, dascălii își asumă mai departe menirea de a educa, de a-i învăța pe cei care trec pragul unui nou început, cu multă consecvență, cu devotament discret, dăruindu-se cu noblețe și pasiune generațiilor de copii sau adolescenți, deși deseori societatea, "cetatea" recunoaște mai puțin munca lor de finețe sau amână mereu măsuri necesare pentru a eficientiza sistemul educațional și pentru a oferi recunoașterea necesară.

Chiar dacă suntem deseori captivi în lumi pragmatice, o privire dincolo de materialitatea din jur va redescoperi școala ca un loc spiritualizat, uneori ieșit din determinările spațiale și temporale rigide, devenit o matrice spirituală a educației prin știință, prin cultură, a educației cu privirea îndreptată spre valorile imuabile, spre principii morale, spre comunicare de sine și cu ceilalți, spre înțelegere și iubire. Și dacă vorbele par superlative și patetice, un exercițiu minim de amintire și retrospecție va arăta fiecăruia cât de mult înseamnă în ecuația ființei și a destinului nostru anii de școală, întâlnirea astrală cu un profesor de excepție, valorile și regulile învățate atunci, în anii devenirii noastre.

Credem că școala ieșeană va păstra aceste valori, va fi și în anul ce începe o instanță de cunoaștere și moralitate, va aduna reușite, împliniri și succese prin elevii și profesorii ei. Măsura acestei reușite a noastre, a dascălilor, se exprimă și prin starea de bucurie, de fericire pe care o vor regăsi elevii în activitățile și dialogurile pe care le propunem, în atmosfera pe care o vom crea în fiecare școală, de oriunde ar fi aceasta. Nu doar profesionalismul și rigoarea științifică trebuie să definească procesul de educație, ci în egală măsură și comunicarea afectivă, talentul pedagogic, știința de a înțelege vârste diferite, aspirații și idealuri, niciodată aceleași în diversitatea și complexitatea naturii umane.

Inspectoratul Școlar Iași vă asigură de preocuparea și implicarea necondiționată în acest complicat și fascinant demers educațional, va continua să fie partenerul autentic al școlilor pe care le coordonează, al părinților, al instituțiilor de educație și cultură, al comunității ieșene în întregul ei, dar va susține și la nivel național valorile, aspirațiile și urgențele școlii ieșene. Pare să se repete un ritual de toamnă, dar el nu este niciodată același, pare să fie un septembrie similar, sentimental și previzibil, dar schimbarea vizibilă sau nu, lucrează în noi, în adâncul ființei sau în afară, pentru că acum ... sunt alte frunze și melancolii, alte vise, alte emoții în fața altor începuturi ...

Cu prețuire și încredere în destinul școlii ieșene,
prof. dr. Camelia Gavrilă
Inspector Școlar General